

MADIMAK: Yeşil Biber, Mızıka ve Kızıl Saçlar
MADIMAK: Green Pepper, The Harmonica and The Red Hair

Senarist Scriptwriter HAZEL SEVİM ÜNSAL

Yönetmen Director KAZIM ÖZ

Yapımcı Producer TURAN TOKEL

Tahmini Çekim Tarihi Shooting MART MARCH 2013

Tahmini Bütçe Estimated Budget 1.500.000 TL

İletişim Contact PİRİPAŞA MAH.SÜRÜCÜLER SOK. NO: 7/13 HASKÖY-BEYOĞLU İSTANBUL

T: TURAN TOKEL 0532 430 30 68

DİLA ULUTAŞ 0506 281 08 28

E: tokel71@gmail.com

dila.ulutas@hotmail.com

MADIMAK: Yeşil Biber, Mızıka ve Kızıl Saçlar
MADIMAK: Green Pepper, The Harmonica and The Red Hair

KAZIM ÖZ
YÖNETMEN, DIRECTOR

■ 1973 Dersim doğumlu. İlk kısa filmi AX (*Toprak*) ile ulusal ve uluslararası alanda birçok ödül aldı.

İlk uzun metraj filmi olan *Fotoğrafı* 2001 yılında tamamladı. Birçok ödül alan film 2002'de vizyona girdi.

2005'te, 74 dk. Belgesel filmi *Dûr (Uzak)* ile Nürnberg Türkiye Almanya film festivali ve Ankara Film Festivalinde En İyi Belgesel ödüllerini aldı. IDFA Jan Vrijman Fonu desteği ile yapımı gerçekleşen *Dûr*, ARTE-Fransa ve birçok uluslararası televizyon tarafından gösterildi. 2008'te senaristliğini, yönetmenliğini ve yapımcılığını yaptığı *Bahoz-Fırtına* filmi gösterime girdi ve yüzbinin üzerinde izleyici ile buluştu.

2010'da Arte-France ortaklığında *Demsala Dawi: Şewaxan, Son Mevsim Şavaklar* isimli kurmaca-belgesel filmini çekti. Film Arte-France tarafından satın alınıp birçok uluslararası televizyon tarafından gösterilmiştir.

■ He was born in Dersim in 1973. With his first short film AX(*Soil*), he has received many national and international awards.

He completed his first feature & multi-award winning film *Photograph* in 2001, but it was screened in 2002.

2005, *Dûr (Distant)*, 74 min. Documentary. Best Documentary at Nürnberg Turkey-Germany Film Festival and Ankara Film Festival. It was supported by IDFA Jan Vrijman Fund and screened on many international channels by ARTE-France.

2008, *Bahoz (Storm)*. Fiction Film. Producer, director and scriptwriter.

The movie has been released and reached more than 100.000 spectators.

2010, *Demsala Dawi: Şewaxan (Last Season: Shawaks)*: Fiction documentary.

Co-produced with Arte-France and screened on many international channels by ARTE-France.

HAZEL SEVİM ÜNSAL

SENARİST SCRIPTWRITER

■ 1968 Kars doğumlu. Ankara Üniversitesi Tiyatro Bölümü mezunu. 1991-1993 Ankara Radyosu'na çocuk oyunları yazdı. 1994'te "Ferhunde Hanımlar"; 1999-2004'te "Çiçek Taksi", "Hırçın Menekşe", "Sensiz Olmuyor", "Allah Kurtarsın", "Kehribar" adlı dizilerde *Taştan Kalp, Beni Bekledinse, Mürüvetsiz Mürüvvet* isimli TV filmlerinde senaristlik yaptı. 2004'te *Zamanın Tanığı*

Miniaturk, 7x24 Hanıfe, Çalışıyoruz, Evlilik Rehberi, Uçan Türk adlı programlarda metin yazarlığı, senaristlik ve yönetmen yardımcılığı yaptı. 2007-2008'de "Yeni Evli" isimli günlük dizide senarist olarak çalıştı. Şu anda "Unutma Beni" adlı dizide çalışmaktadır. 2008'de yazdığı *Deli Deli Olma* isimli sinema filmi TC Kültür Bakanlığı'ndan senaryo ve yapım desteği almıştır. 2007'de *Madımak; Yeşil Biber, Mızıka ve Kızıl Saçlar* adlı projeler de TC Kültür Bakanlığı'ndan senaryo desteği almıştır.

■ She was born in Kars in 1968. She studied theatre. 1991-1993: Copywriter for Sketches For Children. 1994: Scriptwriter for the Turkish TV series "Ferhunde Hanımlar"

1999-2004: Scriptwriter for the Turkish TV series "Çiçek Taksi", "Hırçın Menekşe", "Sensiz Olmuyor", "Allah Kurtarsın", "Kehribar". Scriptwriter for the TV films *Taştan Kalp, Beni Bekledinse, Mürüvetsiz Mürüvvet*

2004: Copywriter for the TV shows *Zamanın Tanığı, Miniaturk, Çalışıyoruz, Evlilik Rehberi, Uçan Türk*.

Scriptwriter for the dramas *7x24 Hanıfe*.

2007: Scriptwriter for the Turkish TV series "Yeni Evli"

2008-Present: Scriptwriter for the Turkish TV series "Unutma"

2008: *The Piano Girl*; Production of the project supported by the General Directorate of Copyright and Cinema of Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism

2007: *Madımak; Green Pepper, the Harmonica and the Red Hair*; received support for the script development from the General Directorate of Copyright and Cinema of Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism

TURAN TOKEL
YAPIMCI PRODUCER

■ 1972 Ardahan doğumlu. 1993 yılından itibaren sinema sektöründe post prodüksiyon ve film yapım alanlarında yöneticilik, danışmanlık ve yapımcılık yapmaktadır.

■ He was born in Ardahan in 1972. He's been working in the field of film production management in the film making industry as a producer, consultant and manager since 1993.

FILMOGRAFI FILMOGRAPHY

2012 Çanakkale İçinde The Gallipoli Proje Supervizörü Project Supervisor

2011 Can Genel Koordinatör General Coordinator

2010 Son Mevsim Şavaklar Last Season, Shawaks İdari Yapımcı Executive producer

2009 Deli Deli Olma The Piano Girl İdari yapımcı Executive Producer

2009 Bornova Bornova Stüdyo Koordinatörü Studio Coordinator

2008 Vicdan Conscience Yapımcı Producer

2008 Başka Semtin Çocukları The Other Side Children

Danışman & İdari Yapımcı Consultant & Executive Producer

2007 Zeynep'in Sekiz Günü Zeynep's Eight Days İdari İşler

Koordinatörü Administrative Affairs Coordinator

2006 İlk Aşk First Love Post Prodüksiyon Koordinatörü Post Production Coordinator

SİNOPSIS
SYNOPSIS

■ 2 Temmuz 1993... saat 14.:00 civarında Madımak Otel'i'nin öfkeli kalabalık tarafından taşlanmasıyla hikâye başlar. Aslında herkesin beynine kazınan, düşündüğünde yüreğini yakan bildik hikâye. Bu filmi belgesel anlatımından ayıran şey, otelde mahsur kalanların son 8 saatinin karikatürist Asaf Koçak'ın anılarına dayanılarak anlatılması. Asaf, oradaki aydınlar arasında en muzip, en sıra dışı kişidir belki de. Çocuk gibi Kızılay'daki direklere tırmanan, klozet kapağının üzerinde soğan rendeleyen, mızıkça olarak insanları her daim neşelendirmeye çalışan, mor çorap biriktiren biri için başka ne denebilir?

Asaf otelin perdeleri tutuşturulana kadar bile mızıkça çalarak insanları neşelendirmeye çalışır. Bu cehennemden kurtulacaklarına olan inancı 8 saat boyunca asla tükenmez. Yine bu 8 saat boyunca sık sık geçmişine döner. Asaf, Yerköy'de fakir bir ailenin 6 çocuğundan biri olarak dünyaya gelir. Küçüklüğünden beri âşık olduğu 2 şey vardır: resim ve rüyalarındaki kızıl saçlı kız. Asaf, öğretmen okulunu bitirdikten sonra, bir süre dağ köylerinde öğretmenlik yapar. Sivas'ın bir köyünde öğretmenlik yaptığı sırada, Dino (afacan) lakabını taktığı Hayrettin'le aralarında özel bir ilişki gelişir. Öğretmenliği bırakıp Ankara'ya dönünce, Asaf ve küçük Hayrettin arasındaki bağ ne yazık ki kopar. Asaf, yıllar sonra Hayrettin'le yeniden iletişim kurup, onun ortaokulu bitirmesi için elinden geleni yapar. Fakat Hayrettin'in babası oğlunun okumayıp çalışmasını, eve para göndermesini istemektedir. Sonunda babanın dediği olur. Hayrettin'le sonraki görüşme 4-5 sene sonra olacaktır. Hayrettin kız kaçıtır ve Asaf'ın yanına sığınır. Asaf, Hayrettin ve sevdiği kız günlerce misafir eder, hatta cebindeki son parayı onlara verir. Asaf, bu sıralarda Hazel ile tanışır. Hazel, tiyatro bölümünü bitirmiştir ve program metinleri yazmaktadır. Hazel, Asaf'a duygusal anlamda bir şeyler hissederken, Asaf'ın aklı çocukluğundan beri rüyalarına giren, bir gün karşısına çıkacağına inandığı kızıl saçlı kızdır. Şenlik günleri yaklaşır. Asaf biraz da çektiği maddi sıkıntılar yüzünden şenliğe gitme kararı alır. Hiç değilse 2 gün sıcak yemek yiyebilecektir (bu ne yazık ki tamamen gerçek). Asaf, Sivas'ta,

Hollanda'dan alevi kültürünü incelemeye gelen üniversite öğrencisi Carinna ile tanışır. Carinna rüyalarındaki kızdır, sadece saçları kızıl değildir. 2 gün boyunca Asaf ve Carinna arasında müthiş bir yakınlık oluşur. Asaf, Sivas'ta Dino Hayro'suyla da görüşür. Hayrettin Asaf'ın tanıdığı Dino Hayro değildir artık, farklı biridir. Derken Sivas'taki olaylar şiddetlenir ve Asaf ile arkadaşları otelde mahsur kalırlar. Yangın şiddetlendiğinde Carinna'nın saçları tutuşur. İşte o sırada Asaf Carinna'yı neden kızıl saçlı hayal ettiğini çok acı bir şekilde anlayacaktır. Otelin bitişiğindeki binaya giriş yolu keşfedilince, bir anda herkes sevince kapılır. Asaf, Carinna ve diğer birkaç sanatçı yan binaya geçmeye çalışırken, birkaç kişi tarafından taş ve sopalarla durdurulurlar. Aralarında Dino Hayro da vardır. Asaf yıkılır. Dino, sadece Asaf'ın geçmesine izin verir. Fakat Asaf arkadaşlarını bırakmayıp teale geri dönecektir. Sonrasında, önce Carinna ardından Asaf ölür (kendisinden genç birkaç kişiyi kurtardıktan sonra).

Bir iki gün sonra oteli temizleyen kişiler Asaf'ın mızıkcasını bulurlar. Mızıkça küçük bir çocuğun eline geçer. Aynı muziplikle mızıkayı çalıp, Asaf gibi kapı eşiklerine tırmanan bir çocuktur bu. Yeni Asaf'ların yetiştiği böylece müjdelenmiş olur. Yitirilen sadece ve sadece 33 aydının bedenidir.

■ 2nd of July 1993... The story begins with the lapidation of Madımak Hotel around 14.00 hours by the angry crowd. As a matter of fact, this is a familiar story that has been engraved on everyone's mind and burns everyone's heart when it's been thought about. The point that differentiates this movie from its documentary narration is the that it narrated the last 8 hours of the people stuck in the hotel as blended with the memoirs of the caricaturist Asaf Koçak. Asaf was maybe the most teasing, the most unusual person amongst the intellectuals who were there. What can one possibly say about an individual who climbs on the pillars in Kızılay like a kid, grates onions on the toilet seat, tries always to cheer people up playing harmonica, collects purple socks, chats with green peppers

as if they were human beings (he liked so much roasted green peppers)?

Asaf tries to cheer people up, raise their moral playing harmonica even until the curtains of the hotel were set on fire. His faith in the fact that they would get out from that hell never fails during those 8 hours. Again during those 8 hours, Asaf often goes back to the past. Asaf was born as one of the 6 kids of a poor family in Yerköy. There are two things he's been in love with since his childhood: painting and the red haired girl in his dreams. After having graduated from teacher's training school, he teaches for a while in mountain villages. While he works as a teacher in a village of Sivas, he develops a special relationship develops with Hayrettin whom he nicknames "Dino-naughty". The bond between Asaf and little Hayrettin would unfortunately break off when Asaf returns to Ankara, having left the teaching. After years, Asaf gets in contact with him and does his best to make sure that Hayrettin graduates from the secondary school through distance education. However, he fails to do this because Hayrettin's father wants his son to work instead of studying and send home money. Hayrettin father's wish rules. Their next meeting would happen 4-5 years later when Hayrettin elopes with a girl and takes shelter in Asaf's place. Asaf hosts Hayrettin and the girl he is in love with for days and he even gives them his only remaining money. About this time, Asaf meets Hazel. She has graduated from drama school and writes program texts. Hazel feels a platonic love to Asaf, but Asaf is obsessed with the red haired girl who haunts his dreams since his childhood, whom he believes he would meet some day. The festivity days come by. Asaf decides to attend the festivities due to his financial problems. At least, he would eat hot for two days (this is unfortunately the pure truth). Asaf meets Carinna who is a university student coming from the Netherlands to examine the Alevi culture in Sivas — she is the girl in his dreams!

An amazing intimacy develops between Asaf and Carinna during those two days. Carinna is not red haired, but Asaf does not care about that (Asaf would sadly understand why he had imagined her as red haired when her hair catches fire). Asaf meets his Dino Hayro as

well, in Sivas. However, Hayrettin is not anymore Dino Hayri that Asaf knew — he is now a different person. Just then the events in Sivas become violent and Asaf and his friends get stuck in the hotel. Everyone cheers up when a passageway to the next building is discovered. They would be saved by passing to the next building. Asaf, Carinna and a couple of artists are stopped with stones and sticks by a few people as they try to pass to the next building. Dino Hayro is also among the aggressors. Asaf is devastated. Dino lets only Asaf pass. However, Asaf says he would not that without his friends and goes back to the hotel with them. Thereafter, Carinna dies of smoke inhalation like many others. Asaf rushes into the smoke and he also dies after rescuing a few people..

A couple of days later, the people cleaning the hotel find Asaf's harmonica.

A little child gets the harmonica... This child plays the harmonica with the same teasing and climbs on thresholds just like Asaf. This heralds raising of new Asafs. What is lost is purely and simply was the bodies of 33 intellectuals.

"Green Pepper, Harmonica and Red Hair" narrates the 8-hour hell of Sivas, blending it with the memories of Asaf Koçak-representing 33 intellectuals-and the memories of Hazel-related to Asaf- who watched the event on TV in person.

YÖNETMEN GÖRÜŞÜ DIRECTOR'S NOTE

■ 16. Yüzyılda Anadolu'da yaşayan halk ozanı Pir Sultan Abdal iktidara karşı durduğu, haksızlıklara isyan ettiği için dönemin Sivas valisi Hızır Paşa tarafından önce hapis, sonra idam cezasına çarptırılır. Ölüm cezasına çarptırıldıktan sonra renginin sarardığını söyleyen Sivas valisine "Güneş batarken sararır..." diye yanıt verdiği söylenir Pir Sultan'ın; yüzyıllar sonra adına memleketi Sivas'ta düzenlenen kültür festivali sırasında 37 güneşin daha batacağından habersiz.

2 Temmuz 1993. Pir Sultan Abdal'ı anma şenlikleri. Türkiye'den ve dünyadan aydınlar Sivas'ta bir araya geldi. Adı üstünde kültür festivaliydi, hoşgörüsü ve insan sevgisiyle dillere destan olmuş bir ozan adına düzenlenen... Başka ne beklenebilirdi ki? 37 insanın ölmesi beklenir miydi? Hayır. Ama oldu.

Aşırı dinci bir grup kin ve nefret yüklü sloganlarla Madımak'a yürürken kısa bir süre içinde güvenlik güçlerinin gruba müdahale edeceği düşünülüyordu. Bu beklenilmeyen bir tepki değildi; gericilik, tahammülsüzlük ve cehaletle ilk defa karşılaşılıyordu. Gececekti, grup dağılacak, az sonra Nesimi Çimen türküler söyleyecek, Metin Altıok şiirler okuyacak, Asaf Koçak bir fıkra anlatacak, Carinna Johanna'yla birlikte kahkahalarla gülecekti tüm ekip. Ama öyle olmadı, güvenlik güçleri müdahale gecikti, ayaklanma bastırılmadı, yangın söndürülemedi. Göz göre göre, yanarak ve boğularak öldü 37 can.

Bu projeyi okuduğumda 2 Temmuz'u bir kez daha hatırladım. Kaybettiğim dostlarımı, o hazin günü. Tarihe kara bir leke olarak düşen Sivas Katliamı sanıkları beklediğimiz cezaı almadılar, pek çoğu yargılanmadı bile. Vicdanlarımızda, hafızalarımızda bu yargılama devam ediyor kuşkusuz. Madımak projesi hayata geçtiğindeyse tarihe sürülmüş bu kara leke ölümsüz bir belge olacak. Katliamın faillerine, cehalete, tahammülsüzlüğe, gericiliğe, yobazlığa verilebilecek en güzel yanıtı ve cezaı 'Madımak' verecek. Fransız yazar Andre Malraux'un deyişiyile "Ölüme karşı tek yanıt sanatır."

Yeni Madımaklar yaşanmasın diye...

■ The troubadour Pir Sultan Abdal who lived in Anatolia in the 16th Century was first sentenced to prison and then to death by the governor of Sivas of the period, for opposing the government and revolting against injustice. It is said that Pir Sultan's reply to the governor of Sivas who told him that he had paled when he heard that he had been sentenced to death was "The sun pales when it goes down.."; unaware of the fact that 37 more suns would go down centuries later during the cultural festivities organised in his honor in his hometown Sivas.

July 2nd, 1993. Commemoration Festivities in the honor of Pir Sultan Abdal. Intellectuals from Turkey and all over the world gathered in

Sivas. As the name implies, it was a cultural festival which was organized in the honor of a troubadour known by his tolerance. What else could possibly be expected? Would one expect 37 people to die?

As a religious group was walking towards Hotel Madımak with hateful slogans, it was thought that the security forces would soon intervene to stop the group. This wasn't the first incidence of fanaticism and ignorance. It would soon end, Nesimi Çimen would sing folk songs, Metin Altıok would read poems, Asaf Koçak would tell an anecdote and all the team would laugh raucously with Carina Johanna. But that didn't happen; the security forces were late in intervening. They died right before our eyes having been burnt and asphyxiated.

I remembered that sad day and the friends that I lost once again when I first read this project. The suspects of the massacre of Sivas that were marked the history as a disgrace didn't receive the sentence we expected; most of them were even not adjudicated. Certainly, that judgement still continues in our conscience, in our minds. This shame that soils history will be an immortal document when the Madımak project is realized. Madımak will give the best answer and the best punishment ever to the authors of this massacre, of ignorance, of intolerance, of retro-gradation, of fanaticism. With the words of French writer André Malraux: The art is the sole answer to the death.

Just so that new Madımak incidents do not occur.